

δὲ τῶ ὑπερβάλλοντι παράλογος ἐλέγχεται. ἔτι δὲ καὶ
τῆς πρὸς τὰς μύθους ὁρέξεως ἢ μὴ νόμιμος χεῖρ καὶ
μέτρον γινώσκουσα ἀνεγκλήτος παντελῶς. ἢ δὲ παρὰ
νομός τε καὶ ἀμετρος τῆς ἀσθλασίας προσάγει τὸ ἐργά
μα. μηδὲν τόνον τῶ λογισμῶ, μήτε ὁ Μάνης χροῖται
καὶ, μήτε ὅτι ἐξ ἐκείνου πάντα φέροντες μηχανῶς χροῖται
βρισην, ὡς πάσης ἐπιθυμίας ἔσης κακῆς. ἢ τὸ μὴ
μὴ νόμιμος ἀνάγειον. ἢ δὲ κατὰ δύναμιν ἀποχῆ, καὶ θα
μρασίας γε ἀρετῆς εὐδοκίμοις. εἰ γὰρ ἀπεχόμενός τις ἐ
αγνετός παρὰ θεῶ, ἢ κακῶς γε ἐκείνο τῆ ἐξουσία πα
ραίκεται, ἔγε ἢ ἀποχῆ τελείας ἀρετῆς χροῖται.
ζημία γὰρ ἦν, εἰ μὴ παρέκατε ἢ ἐνωτάτω, ὡς ἐκεί
διὰ τῆς ἀποχῆς ἀγαθὸν ἀποφανθῆναι. ἀνευ γὰρ τῆ
ποηῆσαι, τ' οὐναντίον ἐξὸν ποηῆσαι τὸ κακόν, ἢ ἐν
τ' οὐναντίον πεποηκέναι δοκεῖν τὸ ἀγαθόν, ὡς πολλὰ
ἐδείξαμεν. ὁ δὲ Μάνης τ' ἀγαθόν τε καὶ τὴν ἀρετὴν
ἀτιμάζει, τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ ἐλεύθερον κακίζων. ἢ ἄ
- χύνεται δὲ καὶ τὰς λίθους ἐψυχῶδες λέγων, καὶ τὰ πα
τα ἐψυχα, καὶ τὰ σαφῶς ἄψυχα εἰσηγόμενος. ὡς ἀπὸ
καίνης δὲ τῆς τῶ ἀγαθῶ δυνάμειος ἔτι καὶ ἐν λίθους κα
τεχομένης. τοσούτοι κατὰ τὸ παρ' αὐτῶν τιμώμενοι
εἰς ὕβριν τε καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὴν φύσιν τῶ ἀγαθῶ καὶ
ἐν λίθους ἀψύχους φάσκων πεπεδηῶς. αἴπερ ἔτις ἔχει
διὸ χροῖται, ποίας ἀντις φήσκει μηχανίας εἶναι τεκμή
ριον; εἰ γὰρ καὶ ἐν λίθους κατέχεται τὸ παρὰ τῶ ἀγα
- θε περιφθῆν, ἢ δὴ νερίκηκεν ἢ κακία, τ' οὐναντίον ἐ
δεμένε τῶ δῆσαι παραγενομένε. καὶ ποῖται τεκμήριον
τῆς τῶν λίθων καὶ τῶν ξύλων ψυχῆς, τὸν ἐν ἀέρι κ
ποι λίθους τε καὶ ῥάβδους, ὡς περὶ ἐνάεθρος φωνῆς αὐτῶν
- πώποτε διακίσεας. ἔτι δὲ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ μὴ ἐνθά
μα καὶ ὁ λόγος τῆς ψυχῆς ἔδαμῶς ἀκούμενον. τὸ δ' ἐ
ακ.